

Viharosok Népe

AZ MDP BÉKÉSMEGYEI PÁRTBIZOTTSÁGÁNAK LAPJA

1953 MÁJUS 24., VASÁRNAP

Ára 50 fillér

IX. ÉVFOLYAM, 120. SZÁM

Az orosházi békebizottságok versenyfelhívása

A hidasháti állami gazdaságban minden dolgozó ügyévé vált a verseny

A választási agitáció tapasztalatainak felhasználásával újabb győzelmekért

Irta: Frank Ferenc, a Megyei Pártbizottság agit. prop. osztályvezető helyettese

Egy hete a magyar dolgozó nép az urnák elé járult, hogy szavazatával erősítse meg a Magyar Függetlenségi Népront melletti kiállását. Május 17-én megyénk dolgozói is egyemberként adták le szavazatukat a béke, munka, jólét, felemelkedés programjára.

Felszabadulásunk óta a párt vezetésével dolgozó népünk a győzelmek sorozatát vívta ki. De a május 17-i választási győzelem minden eddigit felülmúlt. Dolgozó népünk egysége, elszánt békekarata felszabadulásunk nyolc esztendejében soha nem lángolt fel olyan erővel, mint a napokban lezajlott országgyűlési választásokon.

Ez a választás arról tanúskodik: a tőkés, földbirtokosok, főpapok, bankárok és egyéb fasiszta elemek csendőrszuronyokra épített hatalmának megdöntésével a dolgozó nép magának vallja népi demokratikus rendszerünket, azt egyemberként támogatja, tovább erősíti, a külső és belső ellenséggel szemben elszántan védelmezi.

Megyénkben 289.934 szavazó adta szavazatát a néprontnak. Ez mutatja, hogy férfiak és nők, fiatalok és öregek, város és falu, ipari és mezőgazdasági dolgozók egyaránt helyeslik, magukénak vallják a népront programját. Mindez bizonyítja annak is, hogy dolgozó népünk öntudata, politikai látókörre tovább növekedett. Ez a megnövekedett öntudat nemcsak a szavazatok számának növekedésében, hanem a termelési tervek, az állampolgári kötelezettségek teljesítésében is kifejezésre jutott. Uzemünkben a választási békeverseny során ugrásszerűen emelkedett a tervteljesítés. A Békéscsabai Ruhagyár első negyedévi 102 százalékos tervteljesítésével szemben 117,3 százalékos ért el a szövetkezeti vállalatok közül az első helyre került. A résztvevő géppálmás — traktorosainak kiváló munkájának következtében — 240 százalékra teljesítette tavaszi talajmunka tervét. Dolgozó parasztjaink száraz tettek eleget beadási kötelezettségüknek a választás tiszteletére.

A dolgozó nép politikai öntudatának további növekedésében, a választási harc győzelmében nagy szerepük van a párt politikájának tolmácsolásának, a néprontnak. A kisgyűlések, a néprontok, a néprontok zöme a választási harcban olyan aktivitást mutatott, mint eddig soha. A párt szervezte és vezette a több mint húszezer néprontot a közel három ezer kisgyűléssel. A párt tanította és irányította, hogy a politikai munkát végzők rendszeresen el legyenek látva «municióval». Ebben a választási harcban is — mint négy évvel ezelőtt — a párt és a nép közötti valóságos eszmecsere folyt, amely a néprontok odadát, fíradhatatlan munkájának köszönhető.

Amikor boldog meglepetéssel pillantunk vissza a választás nagy napjára, amikor országgyűlési határain kívül is örömmel és meglepetéssel tekintünk hazánk felé, népünk, népköztársaságunk barátai, az elvtársi közhatalom melletti mindazokat, — kisgyűléseket, néprontokat, — akik részesei voltak e nagy győzelem előkészítésének, kivívásának.

A mindent elszóró győzelem gyakorlatban mutatta be a tömegek között végzett politikai munka eredményességét, a néprontmunka hatékonyságát. Megmutatta: az eredmények eléréséhez rendszeresen, nap mint nap meg kell győzni a tömegeket, harcra kell készíteni minden meggyőződésű emberrel szemben. Ebben a választási harcban kitértünk, hogy dolgozóink szeretettel fogadják néprontjainkat. Megbecsülésrel övezik őket, mert útmutatásaikkal, tanácsaikkal elősegítik látókörük szélesítését. A dolgozók szeretete, ragaszkodása, megnövekedett igénye arra kell, hogy ösztönözze agitátorainkat, hogy még nagyobb tudással, még felkészültebben, még odaadottabban végezzék a tömegek meggyőzésének feladatát.

A nagyszerű győzelem még élesebben rájólja élénk kötelezettségeinket a választások után. Eredményeinkkel nem elégedhetünk meg, azt tovább kell szilárdítani, fejleszteni. Járásai, városi, községi pártbizottságaink, alapszervezeteink előtt most az a feladat áll, hogy az újabb győzelmek, újabb sikerek eléréséért konkrét feladatokat adjanak agitátorainknak. Iparban a féléves tervek teljesítéséért, mezőgazdaságban a növényápolási munkák időbeni és minőségi végrehajtásáért. Már most fordítsanak nagy gondot a minisztertanács 1953. évi aratási, eszélési, második éves, valamint a tarlóhántás végrehajtásáról szóló határozatának széleskörű tudatosítására, hogy ezzel meggyőzően elősegítsük szocialista építésünk meggyorsítását, a béke védelmét.

Pártbizottságaink szívleljék meg Rákosi elvtárs tanítását, amelyet négy évvel ezelőtt mondott: «Elsősorban állandósítani kell a kisgyűlések és házról-házra menő néprontmunka módját. E választással kapcsolatban különösen a tanyákon és falvakban száz és száz alkalommal hallhatták előadóink és néprontjaink azt a kérdést, hogy: Jöjjenek el másra is, ne csak a választások idején! Nekünk teljesíteni kell ezt a kérést és nem szabad megengedni, hogy a kisgyűlések, vagy a házi és egyéni agitáció, mint a választási munka speciális módszere maradjon meg. Rá kell térni a jövőben is a rendszeres kisgyűlések tartására.»

Pártbizottságaink, pártszervezeteink Rákosi elvtárs tanításából, a választási munka tapasztalataiból vonják le az egyik legfontosabb következtetést, tanulságot: ahol jól meg volt szervezve a politikai, felvilágosító munka, ahol rendszeresen kézben tartották, beszámoltatták az agitátorokat, ott gyorsabban és eredményesebben oldottak meg minden feladatot, ott az agitáció a termelési feladatok végrehajtásában is éreztette hatását.

Egyes területeken azonban tapasztaltuk, hogy néhány szűklátókörű pártfunkcionárius — mert nem szervezték meg a politikai munka végzését, — úgy vélekedett, hogy a választások előkészítésében szükségszerűen el kell hanyagolni a napi termelési feladatok végrehajtását. Megmutatkozott ez a Békéscsabai Gépjáratás és az I. számú Téglagyárban, ahol a néprontok elvontak, csak a szavazásra mozgósították s ennek következtében lemaradtak tervük teljesítésében. Súlyos mulasztások terhelik a kunágotai pártszervezeteket és néprontjainkat a napi feladatok — mezőgazdasági munkák, begyűjtés — elhanyagolása, az ezen a téren meglévő nagy lemaradás miatt.

Bebizonyosodott, hogy ahol alaposan, körültekintően, jól szervezték meg a politikai felvilágosító munkát, ott jól halad a tervek teljesítése, a mezőgazdasági munkák végzése, az állampolgári kötelezettségek teljesítése. Pl. a Gyulai Harisnyagyárban az agitátorok mozgósítási tudták a dolgozókat a tettekkel való szavazásra is, melynek következtében az áprilisi 104,3 százalékos tervteljesítést május első dekádjában 110 százalékra emelték fel. A szeghalmi Rákóczi és a Kosuth tisztek kiváló eredményeket értek el a növényápolási végzésében. Örménykúton pedig a pártszervezet a választási politikai munka során mozgósítási tudta a dolgozó parasztok egészét beadási tervük teljesítésére, illetve túlteljesítésére.

Mindez arra figyelmezteti pártbizottságainkat, pártszervezeteinket: rendszeresítsék a politikai felvilágosító munkát, tegyék azt állandóvá, emeljék a politikai munka színvonalát. A politikai felvilágosító munka fő célkitűzése adva van: Uzemünkben minden figyelmet a féléves tervek teljesítésére, túlteljesítésére kell fordítani. Ennek eléréséhez az szükséges, hogy pártszervezeteink ne hanyagolják el — mint azt esetenként a választások előkészítésében több üzemben tették, — az üzemek belüli politikai munkát. Járásai, községi pártbizottságainknak felfigyeljenek arra a fő feladatra, hogy a politikai munkások mozgósítsák, hogy a mezőgazdaságban, — állami gazdaságokban, termelőszövetkezetekben, egyéni parasztnál egyaránt, — a növényápolási munkákat időben és jó minőségben végezzék el. Ez megköveteli, hogy a kisgyűléseket, néprontjainkat rendszeresen felkészítsék, gazdagítsák őket érvekkel, a legjobb néprontok tapasztalatait általánosítsák. Az szükséges, hogy még jobban megtanítsák agitátorainkat a békevédelmének és a napi feladatok teljesítésének helyes összekapcsolására, melyre most különös lehetőséget nyújt a Béke Világtanács budapesti ülése. Segítsék elő,

hogy néprontjaink a békemozgalomtól még távollévő dolgozóikkal mindegyik megértessék, hogy «...A béke megvédésének nálunk mindenki közvetlen harcosa, aki jól végzi munkáját.»

Pártbizottságainknak számolni kell azzal, hogy megyénk dolgozóinak megnövekedett igényeik a politikai felvilágosító munka iránt. E megnövekedett igények kielégítését elősegíti a választás egyik igen fontos tapasztalata, a helyi agitációs anyagok, érvek széleskörű felhasználása, melyeket továbbra is alkalmazni kell. Hiszen az egyénre szóló agitációs siker egyik legfontosabb alapja, amikor a népront alaposan ismeri a helyi viszonyokat, a helyi adottságokat.

A választási munka tapasztalatai azt is megmutatták, hogy a dolgozó tömegek kérdéseire ott tudtak megfelelően választ adni, ahol nagy gondot fordítottak a kisgyűléseket, néprontok felkészítésére. A politikai felvilágosító munka ott vált igazán eredményessé, ahol a pártbizottságok, pártszervezetek nagy gondot fordítottak a néprontok teremtésére, ahol a néprontok felkészítésére. E célra felhasználják a Szabad Nép, a megyei lap, a «Népront» fontos cikkeit s a legjobb népront módszereit általánosítják az agitátorok között. A néprontok teremtésének színvonalának emelésére, alaposan készítsék fel az alapszervezeti titkárságokat a néprontokkal való foglalkozásra. A néprontok teremtésének szervezeti és tartalmi feladatainak meg jobb megoldása pártbizottságaink elsőrendű kötelessége.

A politikai felvilágosító munka ott mutatott kimagasló eredményeket, ahol a pártszervezetek gondosan megszervezték a néprontok munkájának ellenőrzését, ahol a néprontok munkáját nemcsak a néprontok teremtésénél, hanem a gyakorlati agitációban is rendszeresen ellenőrizték. A néprontok munkájának ellenőrzése különösen ott volt eredményes, ahol a funkcionáriusok a gyakorlatban mutattak példát a helyes érvelésben, a tömegek meggyőzésében. A funkcionáriusok ezzel közvetlen is mélyítették kapcsolataikat a tömegekkel. Ebben a választási harcban kitértünk, hogy a tömegek várják a funkcionáriusokat, a vezetőket közvetlen is hallani akarják a párt politikáját. Ezen az úton jól indulnak pártbizottságaink — különösen a szarvasi, orosházi, gyomai járási pártbizottságok —, amelyeknek tagjai rendszeresen tartottak kisgyűléseket. Ez elősegítette a politikai munka irányítását is, mert a vezetők közvetlen hallották a tömegek hangulatait, véleményét.

A választási agitációban ezrelék tüntek ki olyan néprontok, akik

termelési eredményeikkel bizonyították be, hogy náluk a szó és tett egyet jelent. Ilyen népront a Gyulai Harisnyagyárban Kiszely Jánosné pártvezetőségi tag, aki politikai munkáját azzal is alátámasztotta, hogy tervteljesítését 136 százalékról 141 százalékra emelte.

Kisgyűléseink között is jelentős azoknak a száma, akik a választási előkészítő munka során bebizonyították, hogy jó agitációs érvekkel tudják megmagyarázni pártunk politikáját, a kormányhatározatokat, hogy lelkes, meggyőző érvelésükkel és személyes példamutatásukkal a dolgozók meggyőzését és szeretetét vívták ki. Ilyen kisgyűlés előadó pl. Gádoroson Marton, Sarkadon Gácsi, Békéscsabán Hankó elvtárs.

Járásai pártbizottságaink, pártszervezeteink feladata, hogy a kitűnő agitátorokat, akik a választások előkészítése során nagy lelkesedéssel dolgoztak, ne hagyják elveszni: bízzák meg őket továbbra is a tömegek felvilágosításával, adjanak konkrét megbízásokat munkájuk végzéséhez.

A választási munka tapasztalataiból le kell vonjuk azt a tanulságot is, hogy sokkal nagyobb gondot fordítsunk a tanyatelepeken lakó dolgozó paraszttal. Ez annál inkább is fontos, mert megyénk lakosságának több mint egynegyede a tanya területén lakik. Az egyéni agitáció, a kisgyűlések kiszélesítése tanyatelepeken is a tömegek közötti politikai munka szerves része.

Az agitáció módszereit között nagy szerepe van a tömegek közötti felvilágosító munkának a kultúr- és szemléltető agitációnak. Politikai felvilágosító munkánk csak akkor lehet teljes, ha az agitációs munkában az agitáció összes módszereit, eszközeit hasznosítjuk. A választási munka során jól bevált, sokoldalú, színes kultúr- és szemléltető agitációs eszközöket pártszervezeteink tovább tökéletesítsék s használják fel a tömegek nevelésében.

A választások előkészítésének egyik legnagyobb eredménye, hogy sikerült megteremtteni a felvilágosító munkának azt a szilárd szervezeti alapját, amely előfeltétele a jó agitációnak. Ezzel a lényegesen előreléptünk, hogy megyénk dolgozóit rendszeresen, szervezeten állandóan át tudjuk fogni.

Pártbizottságaink ezt a szervezeti alapot tovább szilárdítsák bizottságok, hogy a néprontok területi beosztásuknak megfelelően rendszeresen látogassák ugyanazon családokat, melyekkel a választások előkészítésekor foglalkoztak.

A párt, Rákosi elvtárs arra tanít bennünket, ne bízzuk el magunkat, ne pihenjünk meg babérainkon. Az elbizakodottság, az önelégültség, — amely megyénkben igen gyakran jelentkezik — az ellenség malmára hajtja a vizet. Vessük emlékeztetőnkbe, hogy a választási győzelem az ellenség elleni szívós harcban, a tömegek nap mint nap történő felvilágosításában valósult meg. Ez a hatalmas győzelem lelkesítse, ösztönözze pártbizottságainkat és irányításuk alatt lévő politikai munkát végzőinket új győzelmek, új sikerek elérésére.

hetjük fel

tüntetett kőműves

mondot, hogy építke-

Nem akarom azon-

kommisszok lassnak,

gyakran az építke-

nyilatkozta fordít-

szor készítették ol-

vel, ma már a köz-

jelent. Régen egy

szor készítették ol-

szor készítették ol-

szor készítették ol-

szor készítették ol-

szor készítették ol-

szor készítették ol-

szor készítették ol-

szor készítették ol-

szor készítették ol-

Párt és pártépítés

A választási győzelem után új sikerekért, új győzelmekért harcolnak az Orosházi Vasöntöde dolgozói

A választási békeversenyben megfogadták a dolgozók, hogy a második negyedében tervben felül tíz tonna tiszta öntvényvel és 500 kg kályha-planitával többet adnak népgazdaságunknak. Ez a vállalás nem könnyű az olyan kis üzemben, mint az Orosházi Vasöntöde. De a legnehezebb talán mégis a sejt elleni harc, az áprilisi hónapban a megengedetnél jóval nagyobb volt a sejt. A pártvezetőre, a népnevelőkre várt ezekben a napokban a legnagyobb feladat. A pártvezetőt egyre több és több kisgyűlést szervezett az üzemben. A legjobb dolgozók beszéltek a kisgyűléseken arról, hogy hogyan lehet minőség munkát gyártani.

A kommunista munkájukkal is agitáltak, úgy, mint Eliás József elvtárs, népnevelő, aki átlagosan 174 százalékkal teljesít, a május első dekádjában teljesen sejtmentesen dolgozott. De sokan még a meggyőző szó sem használ, idetartozott Mórocz Lajos is, aki 7,2 százalékos sejtlet gyártott felületes munkájával. Ugyancsak Pálfi Aladár DISZ-tag is hasonló

magas sejtlet gyártott. Az üzem kultúresportja kicsaszluskázta őket; Tarapcsik elvtárs, párttitkár elbeszélgetett velük, javult is munkájuk. Pálfi Aladár meg is fogadta, hogy ezután gondosabban végzi a munkáját és sejtmentesen dolgozik, azóta tartja is szavát.

Május első dekádjában úgy nézett ki a termelés, hogy talán nem is tudják teljesíteni a választásra tett fogadalmukat. Az első dekádjában 1,8 tonnával kevesebb tiszta öntvényt adtak népgazdaságunknak. Ez így szám szerint nem sok, de ha ennyi lesz a második dekádjában is a lemaradás, akkor még a tervet sem tudták teljesíteni, nem hogy még a felajánlást — így gondolkodott az üzem vezetősége május 10-e körül. Ezekben a napokban a tetteken van a sor, szavazni kell a munkával május 17. előtt. Kétszeres odaadással dolgoztak a kommunisták. A pártvezető vezetősége a legjobbakkal elbeszélgetett. A népnevelők az agitációs módszerek legjavát adták a cél érdekében. De mindez nem volt hiába.

Soha nem látott teljesítmények születtek ezekben a napokban

Május 14-én a 16 mázsa tiszta öntvény helyett 22 mázsa gyártottak, gyorsan híre ment a városban, hogy a vasasok tetteikkel szavaznak. Csütörtökön a népi együttes ének- és zenekara felkereste az üzemet, köszöntötték a kommunistákat és az üzem dolgozóinak legjobbjait. Szárnyakal kaptak, a 14-i eredményt túlszárnyallták, a 15-i eredmény: a 16 mázsa tisztaöntvényvel szemben 28,50 kg tisztaöntvényt gyártottak. Hasonló szép eredményt érték el szombaton is. Cs. Kiss János DISZ-fiatal ezekben a napokban 230 százalékkal teljesített. Vargáné, Drabukné 160 százalékal,

Kiss Sándor esztergályos 200 százalékkal teljesített.

Vasárnap, 17-én újabb győzelem született. Az V. sz. körzet, ahova a vasasok voltak beosztva népnevelő munkára, 100 százalékkal elsőnek leszávozott. Nem is a legkönyvebb terület volt ez az V. számú körzet, sokat kijártak oda a Vasöntöde népnevelői és kultúrbrigádja. De nem is volt hiába, az addigi munka jó vizsgának bizonyult, vasárnap győztek a Vasöntöde dolgozói, de nemcsak ők, hanem az egész megye, az egész magyar nép.

Hogy a Vasöntöde dolgozói eredményekben ilyen nagy siker

eket értek el, nem volt könnyű dolog. Harcokban született meg ez is.

harokban erősödtek a kommunisták, a dolgozók,

akik jól emlékeznek még arra, hogy ez előtt nem is olyan régen még harcolni kellett azért, hogy az újítások elterjedjenek az üzemben. Ezen a területen „legnehezebbek” voltak az idős szakmunkások. Sokan úgy vélekedtek, hogy eddig így csináltak, ezután is jó lesz így. Ezek közé tartozott az idős Stréer Géza is, aki a legkésőbb vezette be a „matrica” alkalmazását. Addig alig 6-8 szekrénytel gyártott egy műszak alatt, most az új módszerrel 18-20 szekrénytel legyárt, ami természetesen magasabb fizetést is jelent számára. Most már nagyon sok hulladék-vasat használnak fel munkájukban. Egyre több azoknak a száma, akik új módszereket keresnek a munkájuk megkönnyítésére.

A választási győzelem után új sikerekért, új győzelmekért harcolnak az Orosházi Vasöntöde kommunistái, dolgozói. Az eddig elért eredményeket még inkább fokozzák. A II. negyedévi felajánlásukat június 17-ig, a Béke Világtanács ükéség teljesítik. A választási munkában kitűnő legjobbakat a párt tagjelölt soraiba javasolta a Vasöntöde pártvezetője. A vasasok a további munkájukon keresztül is úgy dolgoznak, hogy mindennapos munkájukkal valóra válasszák a Népfront programját. A mi házáink a vas és az acél országa lesz, erős, gazdag ország, amely meg tudja őrizni békénket, a nép hatalmát, hazánk függetlenségét. Ezért a célért érdemes úgy küzdeni, ahogy csak erőnkön belőlük. **Csepky Erika**

Határozat az ipari tanulók ingyenes állami ellátásáról és a tanulóképzés színvonalának emeléséről

A minisztertanács az ipari tanulóképzés rendszerének továbbfejlesztése érdekében határozatot hozott az ipari tanulók ingyenes állami ellátásáról és a tanulóképzés színvonalának emeléséről.

Népi demokráciánkban az ipari tanulók már eddig is sokoldalú állami gondoskodást élveztek. A tanulók ingyenesen kaptak köpenyt, egyenruhát, munkaruhát, tanszert és tankönyvet. A tanulók jelentős része otthonban lakik. A betegségi biztosítás az ipari tanulóknak éppen úgy kiterjed, mint a felnőtt dolgozóknak.

A minisztertanács új határozata továbbfejleszti az ipari tanulók részére már eddig is biztosított kedvezményeket és ezzel teljesíti az ipari tanulókról való ingyenes állami gondoskodást.

A jövőben a tanulók ingyen kaphatnak fehérneműt, cipőt, illetve bakancsot és más ruházati cikkeket. Az ipari tanulóintézmények gondoskodnak az egyenruhájuk és láb- és kezük tisztításáról, tisztításáról, felfedik az előírt foglalkozásokkal kapcsolatos közlekedési kiadásokat és biztosítják a tanulók kulturális szükségleteinek kielégítését. Az otthonban lakó tanulók ingyenes szállást és ingyenesen tartják a tanulókat. A többi tanuló részére oktatási és munkanapokon ingyenes ebéd jár. Az állami ellátás keretében adott ruházati cikkek túlnyomó ré-

sző a használati idő eltelte után a tanuló tulajdonába megy át.

A minisztertanács a tanulóintézmények hálózatának további fejlesztését rendelte el, a jövőben a tanulók ötven százaléka fog otthonban lakni.

A természetbeni ellátáson felül az ipari tanulók pénzbeli ellátást is kapnak. A jó tanulmányi eredményt elért vasipari tanulók a tanulóidőt függően 30-110 forintot kaphatnak havonta. A vágár- és kohász tanulók 50-210 forint havi ellátásban részesülnek.

Az új rendszert az 1953/54. évben beiratkozó elsőéves ipari tanulóknak vezetik be először, a másodévesekre a következő tanévben még a jelenlegi ellátási és fizetési rendszer marad érvényben.

A minisztertanács határozata

Moszkvában megemlékeztek Richard Wagner születésének 140. évfordulójáról

Moszkva. (TASZSZ) Pénteken volt Richard Wagner, a nagy német zeneszerző születésének 140. évfordulója. Az évforduló alkalmából a moszkvai zenekadémia nagytermében több mint kétezer főnyi hallgatóság előtt hangversenyt tartottak Wagner műveiből.

A hangversenyen a szovjet rádió nagy szimfonikus zenekara

számos intézkedést tartalmaz a tanulóképzés színvonalának emelésére. Korszerű gépeket kell birtokolni a vasipari tanműhelyek gépparkját, hogy az elsőéves tanulók 90-95 százalékát tanműhelyekben foglalkoztassák.

Különös gondot fordít a határozat a mesterek képzésére és továbbképzésére. A mesterek továbbképzés útján, oktatómunkájuk mellett sajátítják el a megfelelő szak-képzettséget. Az utánpótlást az 1953/54-es tanévben induló négyéves mesterképző technikum fogja biztosítani. A műszaki tanárképző főiskolát végzett tanárok egy részének továbbképzéséről a műszaki egyetemen gondoskodnak. Az otthonok nevelői számára lehetővé teszik a tanítói képesítés megszerzését.

részleteket adott elő a „Nürnbergi mesterdalnokok”, a „Lohengrin”, a „Tristan és Isolda” című operákból, valamint más Wagner-művekből. A hangverseny nagy sikert aratott.

Wagner alkotásai igen népszerűek a Szovjetunióban. Az ország nagy szimfonikus zenekarainak műsorán gyakran szerepelnek Wagner művei.

A pártszervezetek adjanak pártmegbízásokat a pártonkívüli aktíváknak

A választás pártszervezeteink, párttagságunk nagy harci próbája volt. Pártszervezeteink, elvtársaink megállták helyüket ebben a harcban, fejlődtek és erősödtek. Megerősödtek azzal, hogy áldozatkész, fáradhatatlan pártmunkások serege állt csatasorba, a küzdők közül kiváló kommunista és pártonkívüli aktivisták, népnevelők emelkedtek ki. Pártvezetőseink jelentős része a választási harc tapasztalatai alapján jobban megértette, hogy a meggyőzés a tömegek vezetésének jó módszere. Rendkívül nagy sikereket jelentett az, hogy számtalan kisgyűlést tartottak, népnevelő munkát végeztek a funkcionáriusok. Sokat tanultak, jóval közelebb érzik magukat a tömegekhez, mint eddig, hiszen ismerik a dolgozók problémáit, nehézségeit. Jó helyzetismerettel tudják alkalmazni a párt politikáját.

De nem minden pártfunkcionáriusról lehet elmondani azt, hogy átértézte ezt a nagy harcot, ami a választások előtt is után is vár rá. Voltak olyan esetek is, mint pl. Lőkősházán, hogy a pártonkívüliek jobban harcoltak a választás győzelméért, mint maga a párttitkár. Kovács elvtárs, az „Egyetértés” párttitkára az egész választási munka alatt egyetlen egy esetben sem tartott kisgyűlést, de nem ment népnevelő munkára sem. A sok munkára hivatkozott. «Ha én kimegyek népnevelő munkára, akkor ki végzi el az én feladataimat» — szokta mondani. Az ilyen pártfunkcionáriusok elvesztik a dolgozók előtt tekintélyüket. A harcos funkcionáriusokat szeretik a dolgozók.

Sok pártonkívüli a választásokban szorosan a párt mögé állt és harcolt minden erejével a népfront győzelméért. Ezekhez a lelkes pártonkívüliekhez tartozik Karbely József is, aki ez előtt keveset törődött a világ folyásával. El volt szakadva a községtől, kis tanyáján és 7 hold földjén megállta a napi munkáját. Mindig becsületes embernek ismerték a községben, beadásának rendezésében eleget tett. Már a féltévi tervét is teljesítette mindenből.

Népfront felhívása felvillanyozta őt is. Előbb csak a szomszédoknak beszélt el, hogy mit olvasott az újságból. Később a pártszervezet beosztotta népnevelőnek, külön területet is kapott, a bányáit külső rész. Most már nem a tanyakörüli két szomszédal beszélgetett el, hanem 12 család volt beosztva hozzá. Eljárt hozzájuk rendszeresen, 2-3-szor látogatta meg őket a választások előtt. Sok esetben bizony nagyon jól fel kellett készülnie egy-egy útra, mert sok minden érdekelt a tanyai dolgozókat, de vitte magával a legjobb segítőitársát, a párt-sajtót és a népnevelőfüzetet. De nem volt hiába a munkája, mert vasárnap, május 17-én a bányáit külső rész volt az, amely reggel 9 órára elsőnek adta szavazatát a Népfrontra.

Pártszervezeteink tanuljanak a választási harc nagy eredményeiből és hiányosságaiból. Adjanak a pártonkívüli aktivistáknak pártmegbízásokat, bízzanak nagyobb feladatokat a kitűntekre, segítsék elő fejlődésüket. Most újabb hatalmas feladatok előtt állnak pártszervezeteink. Alig egy hónap és megkezdődik a gazdag termést ígérő aratás, ez hatalmas harc minden szem gabolásért, a gyors aratásért, cseplésért. Öntudatosabb párttagság dolgozik most pártszervezeteinkben, éppen ezért jó munkával győzelmesen oldhatjuk és oldjuk meg az előttünk álló nagy feladatokat is.

Az állami gazdaságok és erdők minisztériumának hivatalos jelentése a növényápolásról

Számos állami gazdaság lendületesen és példamutatóan végzi a növényápolást. Például a vonócki állami gazdaságban elvégzők a cukorrépa és takarmányrépa első kapálását és egyelést, sőt már a napraforgót is megkapálták.

A gazdaságok többségében azonban gyengén halad a munka. Az északkeleti igazgatóságokhoz tartozó sebesi gazdaságban még el sem kezdtek a nyolcvan hold cukorrépa és 116 hold takarmányrépa ápolását.

Az ilyen és ehhez hasonló, rossz

szul dolgozó gazdaságok miatt az állami gazdaságokban nem kielégítő a növényápolás üteme.

Az igazgatóságok közül a legjobban eredményt az északkeleti igazgatóság érte el. Gazdaságai a cukorrépa első kapálását 98 százalékban, a takarmányrépa első kapálását 93 százalékban elvégezték.

Második a középmagyarországi igazgatóság.

Legnagyobb az elmaradás az északkeleti igazgatóság gazdaságaiban.

Hiába mesterkednek a jobboldali szociáldemokrata vezetők, a szocialista munkások egyre nagyobb számban lépnek akciószerűre kommunista munkástársaikkal — írja a „Humanité”

Párizs. (MTI) A „Humanité” vezércikkben foglalkozik azzal, hogy Vincent Auriol köztársasági elnök — a kormányválság megoldására irányuló megbeszélései során — nem volt hajlandó fogadni a kommunista képviselők csoportjának küldöttségét.

Franciaország első pártját — írja a „Humanité” — tehát kizárják az elnöki tanácskozásokból, közben az RPF fasisztáit tárt karokkal fogadja alkotmányunk különös órá, aki már januárban is felajánlotta a hatalmat a fasiszta Soustelle-nek. A köztársasági elnök magatartása azt mutatja, hogy megveti a fran-

cia munkásokat — írja a lap. A szocialista munkások — a szocialista vezetőknek a munkásoktól megosztására irányuló manőverei ellenére — egyre növekvő számban lépnek akciószerűre kommunista munkástársaikkal.

Biztos az, hogy a népi tömegek öntudatos fellépése döntő szerepet fog betölteni a béke és a nemzeti függetlenség kormányának, a demokratikus szabadságjogokat és az alkotmányos biztonítókat tiszteletben tartó demokratikus franciaországi demokrátiának megalakításában.

Csehszlovák tiltakozás az olasz kormányról

Prága. (TASZSZ) A Csehszlovák Távirati Iroda jelentése szerint a Csehszlovák Köztársaság olaszországi követe május 22-én jegyzéket nyújtott át az olasz külügyminiszternek, amely-

ben a csehszlovák kormány tiltakozik a csehszlovákiai és más népi demokratikus országokbeli tényleges helyzetet meghamisító római kiállítás megrendezése ellen.

Olyan munkagondos köszöntés

Megyéink békeharca 15-én hazánkban, Budapest. A világ békeszerelői harcra az elismerés magyar nép nem kímél szovjet nép vezetésével egy újabb pusztító háború. Tudalában vannak annak, hogy erőforrása lesz annak képes egységes erejével az újabb háború tüze berisegtel egy újabb katonák millióinak bégél, hogy alkotó munkát, melynek során ma

Hazánkban, megyékben becsületes ember szerető emberek millióit ennek a tudata ha Béke Világtanács hűségére újabb békeket írt nek. A munka újabb vel akarják köszönte

elhaláztatott hogy június

Udvarhelyi József, az 65/2-es számú építési vezetője tolmácsolta, hogy a Mityók-brigádja Békeharca alatt az állásiményt 60 százalékkal. A forgószalagok csak a vállalat 100 ezer forintos karbantartást ér el. A munkások pedig a sejtlet 1,5 százalékos és 100 százalékos sági munkát végez. A az eddigi 105 százalékos ményt 110 százalékkal

államunk iránti telj

Ezért május 30-ig egész országunkkal június

«Állami Délszláv nyelvű Iskolák» hirdeti magyar és délszláv nyelvjárás, sárgára meszelt esend öleli körül. A tanben folyik a tanítás. A dik osztályosok éppen vizsgafeladatokat oldanak szláv nyelvből és író Pandurovics György igazra készült a napsütésben udvaron. Több mint két tanít ebben az iskolában kora életéről, a délszláv kelet jelenéről, jövőjéről tott beszélgetésünket a kezd. Mivel is kezdtél ezen azt akarja, hogy telen lássa azt a hatalmú, amit Battonyán szlávnyelvű oktatás is

— A felszabadulásig erős felekezeti iskola volt magyarán. — Azelőtt ottak a délszláv nyelvet ilyen tanterv szerint, mely könyvekből és körülményektől? A főtantárgy a biblia. Emellett a hiányos ismereteket, 1888-ban, 1892-ben és kiadott, idejétmúlt tankönyvből tanítottunk.

Nem nehéz elképzelni, hogy milyen «tudás» rültek ki a dolgozók a kei az életbe ebből a hiányos iskolából. Innen egy-egy vezető a délszláv d. gyermekei számára a további felé. Ahány elmit elv s amilyen kevés tudást rtek, azzal maradtak élet

Olyan munkát végzünk, hogy terveiket példásan teljesítő üzemek, gondosan megmunkált, gazdag termést biztosító földek köszöntsék a nemzetközi békeharcosokat

Megyéink békeharcosai nagy várakozással tekintenek a június 15-én hazánkban, Budapesten kezdődő Béke Világünnep ülése elé. A világ békeszerető népei vezérkarának budapesti ülése annak a harcnak az elismerését is jelenti, hogy a béke megvédéséért a magyar nép nem kímélte erejét, fáradhatatlanul küzdött a nagy szovjet nép vezetésevel, a világ valamennyi békét akaró népével egy újabb pusztító háború elhárításáért.

Tudalában vannak emek megénk dolgozói is, tudatában vannak annak, hogy a Béke Világünnep budapesti ülése újabb erőforrása lesz annak a világméretű folyó küzdelemnek, mely képes egységes erejével kicsavarni az amerikai agresszorok kezéből az újabb háború lépcsőjéjét, képes arra, hogy megmentsen az emberiséget egy újabb katasztrófától. Képes arra, hogy megvédje az emberek millióinak békés életét, biztosítva ezzel annak lehetőségét, hogy alkotó munkával töltsék napjaikat megyénk dolgozói is, melynek során mind szébbé válik minden dolgozó ember élete.

Hazánkban, megyékben minden becsületes embert, az életet szerető embereket millióit, százezreit emek a tudata hatja át. S a Béke Világünnep budapesti ülése újabb békétetellekkel készít nek. A munka újabb eredményeivel akarják köszönteni a világ

békeszerető népei vezérkarának ülést. Ezért ült össze az orosházi békebizottságok vagy 150 aktívja pnteken, május 29-én azt megbeszéli, hogy milyen tevékenységekkel legjobban kifejezhetik harcos elszántságukat, békekaravánjukat. És

elhatározták az orosházi békeharcosok, hogy június 30-ig „Békehónapot” tartanak

Udvarhelyi József, az orosházi 652-es számú építési vállalat dolgozója tolmácsolta, hogy a vállalat Mitykó-brigádja vállalta: a Békehónap alatt az átlagos teljesítménytől 10 százalékkal emeli a forgóeszközök csökkentésénél a vállalat 100 ezer forint megakarítást ér el. A Horváth-brigád pedig a selejtet 1,5 százalékkal csökkenteni és 100 százalékos minőségű munkát végez. A Gál-brigád az eddigi 105 százalékos teljesítményét 110 százalékra emeli és

100 százalékos minőségű munkát végez. Ifj. Lénárt János, az Orosházi Malom békebizottságának titkára elmondta, hogy a malom az olaj felhasználását két százalékkal, a géplőrésből eredő üzemkiesést, 1952-hoz viszonyítva, 50 százalékkal csökkenteni és június havi tervét egy nappal hamarabb befejezi. Lövei Mihály, a „Béke” tsz békebizottságának titkára a következőket mondotta: „Nem ismerünk nemesebb harcot, mint a békeharcot, Milyen

a békéért munkával, államunk iránti kötelezettségeink maradéktalan teljesítésével harcolunk

Ezért május 30-ig egészévi szünetadással; június 15-ig pedig

egészévi tojás- és baromfi-beadásukat teljesítjük. Szabó Péter, a

Mezőgazdasági Kisipari Szövetkezet békebizottságának titkára elmondta, hogy szövetkezetük június 15-ig tervéves tervét 103 százalékra teljesíti. Keresztes Imréné, a VI. kerületiek nevében elmondja, hogy a „Békehónapban” hetenként két békegyűlést tartanak, mind több dolgozóval ismereteket a Béke Világünnep budapesti üléseinek jelentőségét.

A békebizottsági aktívák megbeszélésén túl Orosházán

pnteken több üzemben békegyűlést tartottak a dolgozók,

melyeken számos felajánlás történt a Béke Világünnep budapesti ülése tiszteletére. A békebizottsági aktívák a dolgozók kezdeményezése alapján az alábbi vállalatot tette:

„Mi, Orosháza város békeharcosai a június 15-én Budapesten összeülő Béke Világünnep ülése tiszteletére elhatároztuk: olyan munkát végzünk, hogy terveiket példásan teljesítő üzemek, gondosan megmunkált, gazdag termést biztosító földek köszöntsék a hazánkban megjelenő nemzetközi békeharcosokat. Ezzel bizonyítjuk, hogy a mi hazánk a béke országa, a mi népünk a béke népe. Ennek érdekében elhatároztuk, hogy június 30-ig „Békehónapot” tartunk és a következőket valósítjuk meg:

1. Városunk 16 üzeme és kisipari szövetkezete felévi tervét halálridő előtt hat nappal, június 24-ig teljesíti.

2. A négyzetesen vett terület 10 százalékán alkalmazszer, a napraforgót szintén kétszer megkapáljuk s a bevetett terület 10 százalékán alkalmazszer június 30-ig a pótbeporzást. A cukorrépat egyelés után kétszer megkapáljuk. A géppalánás tavaszi növényápolási tervét 160 százalékra teljesíti, a cseplőgépeket május 25-re, az erőgépeket és egyéb munkagépeket június 8-ra kijavítja.

3. Felévi hegyűlést június 20-ig 100 százalékra teljesítjük, ezen belül a sarkadi dolgozó parasztlakosok felhívásához csatlakozva szembeadási kötelezettségünknek június 20-ig 100 százalékig eleget teszünk.

4. E feladatokat végrehajtása érdekében a „Békehónap” alatt minden békebizottság három-három kisgyűlést tart a tömegszervezetek segítségével. Epedig június 20-ig kellő-kellőt, június 20-30. között pedig egy-egyét. Június 15-20. között, a Béke Világünnep ülése elhangzott beszédekről kiadott közleményeket csoportosan felolvasunk, valamint rádióhallgatást szervezünk meg. A kisgyűléseken kultúrcsoportok és rigmus-brigádok és résztvesznek.

5. A munkaverseny szélesítése érdekében a mezőgazdasági szocialista szektorok dol-

gozóival, egyénileg dolgozó parasztlakosokkal és háziasszonyokkal békevédelmi szerződéseket kötünk. A békevédelmi szerződéseinkben feltüntetjük a teljesítésük serkentésére kultúrcsoportokkal, rigmus-brigádokkal közösen azokat, akik példásan teljesítik fogadalmukat. Készítünk továbbá három vándorzászlót, amelyet hetenként a legjobb eredményt elérő tszcs-nek, üzemnek és kerületnek juttatunk oda.

6. A gádorosi békebizottságok felhívásához való csatlakozásunkban vállaltuk alapján továbbfejlesztjük a levelezési mozgalmat és új békebizottságok alakítását. A „Békehónap” alatt megvalósítjuk, hogy minden utcában, minden tszcs-ben (nagyobb brigádenként is) minden üzomben műhelyrészenként és műszakonként a békebizottságok levékeny munkát fejtsenek ki. Az újonnan alakuló békebizottságokba s a régiébe is bevonjuk azokat a becsületes dolgozókat, akik eddig távol tartották magukat a békemozgalomtól.

Felhívjuk megyénk városainak és községeinek békeharcosait, hogy csatlakozzanak kezdeményezésünkhöz. A választási békeverseny lendületének továbbfejlesztésével tegyük hazánkat még szilárdabb bástyájává a nemzetközi békefrontnak.

Hajnal József
városi pártbiz. t. h.	Ács Pál
városi BB eln.
Bors Mihály
Városi Tanács eln. h.	Szatmári György
városi DISZ-titkár.
Szappanos Ferencné
városi MNSZ-titkár.	Bikádi János
városi MSZT-titkár.

Nemzetiségi oktatás hazánkban és a titóista Jugoszláviában

«Állami Délszlávnyelvű Általános Iskola» hirdeti a felirat magyar és délszláv nyelven. A jókora, sárgára meszelt épületet csend öleli körül. A tanteremben folyik a tanítás. A nyolcadik osztályosok éppen írásbeli vizsgafeladatot oldanak meg délszláv nyelvből és irodalomból. Pandurovics György igazgató órára készül a napsütésben fürdő udvaron. Több mint két évtizede tanít ebben az iskolában. Az iskola életéről, a délszláv gyermekek jelenéről, jövőjéről folytatott beszélgetésünket a multtal kezdte. Mivel is kezdhetné? Hiszen azt akarja, hogy mindenki elcsúszta azt a hatalmas fejlődést, amit Battonyán a délszlávnyelvű oktatás is elért.

— A felszabadulásig két tanterem felekezeti iskola volt ez — magyarázza. — Azelőtt is tanították a délszláv nyelvet. De milyen tanterv szerint, milyen tankönyvekből és körülmények között? A főtantárgy a biblia volt. Emellett a hiányos ismereteket 1883-ban, 1892-ben és 1907-ben kiadott, idejétmúlt tankönyvekből tanítottunk.

Nem nehéz elképzelni ezek után, hogy milyen „studással” kerültek ki a dolgozók gyermekei az életbe ebből a hatosztályos iskolából. Innen egyetlen úton vezetett a délszláv dolgozók gyermekei számára a továbbtanulás felé. Ahány elemi elvégzették s ahány kevés tudást merítették, azzal maradtak életük vé-

gégig. A délszláv iskolában folyó tanítás az államosításakor változott meg és fejlődik azóta napról-napra kormányzatunk gondoskodása, segítsége nyomán.

Pártunk, kormányzatunk olyan jogokat és lehetőségeket biztosít a délszláv dolgozók és gyermekek számára is, emilyenekről még a legmerészebbek sem mertek álmodni. Dehogyan merne volna gondolni nyolc évvel ezelőtt pl. Peják Jánosé, hogy idősebbik fia honvédtiszt lesz s hogy kisebbik fia gimnáziumban tanul Budapesten, saját anyanyelvén és hogy orvos lesz belőle. És a többi szülő, akiknek gyermekei — szám szerint hatan — mint tanítók kerültek ki a pedagógiai főiskola délszláv fakultásáról. Három délszláv fiatal óvodai képesítést szerzett. Jelenleg pedig tízenketten tanulnak anyanyelvükön a gimnáziumban és a tanítóképzőben. Az általános iskola nyolcadik osztályát most végző 18 tanuló közül tízenhárom tanulnak tovább. Közülük hatan, vagy heten minden bizonnyal jelesen vizsgáznak évvégén. Olyan tanulók ők, akikben a szülők gyermekkorukban hiába várt örömeiket, vágyaikat látják megvalósulni. Rosa Trajáné, Kaposák Péterné, Peják

Jánosé s a többi délszláv szülő meghatott örömmel mondták el már számos ízben Hurgai Jánosné délszláv tanítónőnek és másoknak, hogy összehasonlíthatatlanabban jobb most gyermekeik élete, mint az övéké volt. Az ő gyermekeiket már nem hajtja a nyomorúság, a nélkülözés a kulákok karmai közé, nincsenek kitéve a testüket nyúvó robotnak szegre korukban. Tanulhatnak. Biztos, boldog jövő vár rájuk.

Azt már természetesnek vesszük, hogy ebben az országban megbecsüljük, szeretik és segítik a délszláv dolgozókat, természetesnek vesszük, hogy senki sem rója bűnt nekik azt — mint a multban —, hogy délszlávok. Sőt, ha valaki arra ragadtatná magát, hogy gátolja őket a tanulásban, anyanyelvük és kultúrájuk fejlesztésében, megbüntetnék, mint a törvény megsejégjét. Ebben az országban a nép törvénye, az alkotmány mindenki számára egyenlően biztosítja a jogot a tanulásához, művelődéséhez s bármilyen életpályához.

Ezek után nézzük meg néhány példát tükrében, milyen jogot biztosít a nemzetiségi dolgozók általában a jugoszláv dolgozók gyermekeinek a Tito-banda. Nem

túlozunk, ha azt mondjuk, hogy csak a nyomorhoz, kényszer munkához, éhséghez van joguk. Ezt a tényt mind gyakrabban kénytelenek elismerni a titóista lapok is. A teljes igazságot azonban a «Nasa Novine» című lapból, a magyarországi délszlávok lapjából tudjuk meg, amelyben a hazánkban élő jugoszláv emigránsok hiteles írásai jelennek meg arról a barbarizmusról, amit az ifjúság, az egész jugoszláv népdellen elkövetnek a titóista hóhérok. A lap közli azt az egész világ által ismert tényt, hogy a Titó-kormány Jugoszlávia évi költségvetésének csak 0,7 százalékát fordítja «közoktatásra». Ezzel szemben az évi költségvetés 78,6 százalékát háborús célokra, fegyverkezésre. A gyermekek tízévesrel hagyják el az iskolákat. Jóné azt, mert mindennemű tanítás, jórészt százelek nyomora miatt s másrészt azért, mert a titóisták bezárják az iskolákat, kasszányákká alakítják át. Boszniaiban, Hercegovinában és Horvátországban az iskolaköteles gyermekek 40 százaléka már nem tanul. A sorsuk az, amiben a magyar fiatalok is vergődtek még tíz évvel ezelőtt. Házuk az igát a titóisták által dédelgetett ku-

lakoknál, vagy pedig elhurcolták őket kényszermunkára.

A Titó-banda felrugott minden emberi jogot. Lábbal tiporja a dolgozók érdekeit. S mindent azért teszi, hogy híven megszolgálja a dollárt, amit gazdájától, az amerikai imperialistáktól kap. A hatalomtipró titóisták lakjékelésére mi sem jellemzőbb, mint az, hogy a még be nem zárt iskolákban teljesen eltörölték a nemzetiségi anyanyelvi oktatását. Milyen a sorsuk a tanároknak? Nagyrésztük, akik nem értenek egyet a barbarizmussal, elhurcolták, másrésztük meg nincs lehetőségük a tanításra. A jugoszláv pedagógusok életére jellemző az, amit egy Jugoszláviában élő tanár elmondott: «Bégen nem ismerem, hogyan lehet éhség és félelem nélkül élni.»

Hosszú oldalakon lehetne még sorolni a hasonló példák sokaságát. De ezek is elegendőek arra, hogy a hazánkban élő nemzetiségi dolgozók és velük együtt minden dolgozó párhuzamot vonjon az itteni és a jugoszláviai élet között. Elegendők a fenti példák arra, hogy mélységes felháborodást váltsanak ki minden becsületes dolgozóban a titóista gonosztevek ellen s hogy a napok minden órájában jól végzett munkákkal, kötelezettségeink teljesítésével, ellenségeink ellen vívott szakszerű harcra győzelemre segítsék a jugoszláv nép szabadságharcát.

Kukák Imre

isokat
knak
ságunk nagy harci
társaink megállták
tek. Megerősödtek
akások serege állt
és pártönkivüli ak
tóségeink jelentős
jobban megértette,
ódszere. Rendkívül
ügyilest tartottak,
Sokat tanultak, jó-
éddig, hiszen is-
helyzetismerettel

lehet elmondani
cot, ami a válasz-
setek is, mint pl.
coltak a választás
elvtárs, az «Egyet-
alatt egyetlen egy
épnevelő munkára
megyek népcsové-
— szokta mon-
a dolgozók előtt
retik a dolgozók,
a párt mégé állt
éért. Ezekhez a
ef is, aki ezelőtt
akadva a közsé-
napi munkáját,
headásának ren-
sítette mindenből
is. Előbb csak a
olvasott az újsá-
nek, külön terüle-
nem a tanyakö-
2 család volt be-
yon látogatta meg
yon jól fel kel-
érdekelte a ta-
fítóitársát, a párt-
a munkáját, mert
az, amely reggel

re nagy eredmé-
ártonkivüli akti-
feladatokat a ki-
hatalmas felada-
nap és megkezs-
as harc minden
t. «Utudatosabb
éppen ezért jó
az előttünk álló

ériumának
ásról
Baságok miatt az
kban nem kielé-
lás útjeme.
ok közül a leg-
az északdunán-
érte el. Gazda-
a első kapulását
a takarmányrépa
százalékban el-
zépmagyarországi
elmaradás az
gazgatóság gazda-
aldemokrata
e nagyobb
munista
tanító»
t — írja a lap.
munkások — a
nek a munkás-
ására irányuló
re — egyre nő-
épnek akciógya-
munkástársas-
a népi töme-
ellépése döntő
lteni a béke és
elenség kormá-
ratikus szabad-
lkotmányos biz-
elbentartó kor-
ország demo-
ának megalakí-

rmányról
kormány tiltá-
ákiai és más
s országokbeli
t meghamisító
grendezése el-

Szlovák anyanyelvű ifjak első érettségije a békéscsabai szlovák gimnáziumban

Népünk új történelmének lapjai elevenednek meg a békéscsabai Szlovák Gimnáziumban, Tótkomlói, békéscsabai szlovák anyanyelvű ifjak érettségire készülnek. A diákokthoz lelkes izgalom tölti meg. A májusi napokban két-három tanárnyelvtanulást követően a diákok a békéscsabai hajónak a könyvre, Hallás mormolás. Az egyik hálószobában felírta jelszó fűti őket: »Veda je moča — a tudás hatalom. Ezt megértették Horthyék is. Nem is engedték a munkás- és parasztszülők gyermekeit az elemi iskola padjain túl. Ha mégis akadt ilyen, azt a tőkés társadalom szolgájává nevelték. Négyüreltetőre különösen fényt vetett nemzetiségi politikájuk. Hazánkban nem volt szlováknyelvű középiskola. A szlovákkal Tótkomlósan az elemi iskolában is legfeljebb a litván tanulták anyanyelvükön.

Szégyen volt Horthyék idejében a szlovák szó

Egy ízben, amikor a békéscsabai polgári iskolában a tanár a tanulók anyanyelvére iránt érdeklődött, Pataj Marika felelt, és azt mondta: szlovák.

— Te tót vagy — ront rá a tanár — és magyar kanyerrel beszél?

Ez volt Horthyék és előtük is Magyarország nemzetiségi kultúrpolitikája: a népeket egymás iránti gyűlöletre nevelni. A gyűlölet gyökerét már a gyermekok lelkében elhíntem. Nem hiába kesergett Ady: »... hiszen magyar, oláh, szláv bánat mindig egy bánat marad. Eppen ennek megértését gúnyták, azt, hogy a népek találkoznak »süvíltyű« az eszme barikádokon. És mégis találkoztak. Szűzfiú fiait letörték az évszázados bilincset Ma-

gyarország népeinek kezéről is. A magyar kommunisták harcra indultak és harcra szólították a népeket egy új ország felépítésére. És Ady tetele fordított értelmet kapott: magyar, román szláv öröm »mindig« egy öröm marad. Szlováknyelvű gimnázium létesült Békéscsabán 1949-ben. És jöttek Tótkomlósról, Békéscsaba környékéről az ifjak, hogy anyanyelvükön folytassák általános iskolai tanulmányaikat. E hetekben évszázadok bűnei onlanként össze:

Érettségi vizsgát tesznek

a négy évet elölet első gimnáziumban beiratkozott tanulók. Ott van közöttük Benesik Anna tótkomlói lány. Így beszél erről: édesanyjának három elemi után szolgálni kellett menni. Amikor férjhez ment, édesapámmal uradalmi cselédek lettek.

Ez volt a mult: keserű eselédkenyér. S a jelen: Benesik Anna szülői testvérek, ő pedagógusnak készült. Elvégezve majd a felsőbbfokú tanulmányait, tanítja a még fiatalabb nemzedéket a szabad hazá szlováktól, minden nép megbecsülésére.

Bármelyik tanulóhoz fordulunk, a mottó ugyanaz: keserűes mult, örömteli jelen. Skravák Anna édesanyja a negyedik elemiből maradt ki. »Szolgálni kellett nekik — ahogyan ezt most érettségiző lányom mondja.

— Apámat meg, aki eseféd volt, a gazda azért szidta mindig, mert szlováknak beszélt. Már nem bírta tovább, elment kőműves mesterséget tanulni. Itt sem volt másként, a kisiparos »segéd« hánytt-vertett élete jutott neki. Most: a téesz kőművese. En-

jobb tanulással próbáltam megköszönni új életünket. Féléves bizonyítványom 4,6 volt. De nem elégszem meg, hogy loboszem az érettségit tovább tanulok. Sokat vár tőlünk népünk. Külföldi főiskolára akarok menni. Szüleim az elemiben is csak hittant tanulhattak anyanyelvükön, én

felső iskolán tanulhatok anyanyelvemen

Most tizenkét éves érettségiznek és tizenhét évesek felsőbb iskolára. Lesz közülük bányamérnök, vegyész, orvos, pedagógus. Jövőre még többen érettségiznek és mennek felsőbb iskolára. Négy esztendő múlva pedig megkezdődik számunk, hiszen az 1952-53-as tanév első osztályának 26-os létszáma majdnem megduplázódik ebben az évben. Mind több szlovák anyanyelvű ifjú magasabb szakképzést akar elnyerni, hogy gyarapítsa a »kiművelt emberfők sokaságát, ezzel hazáját, népét szolgálja.

Az ifjak ilyen fokú öntudata

a gimnázium pedagógusainak munkáját dicséri

Dicséri munkájukat az, hogy az érettségizők osztályának tanulmányi eredménye 3,8. És többen közöttük, hogy a felfedezésre merült elemiből maradt ki. »Szolgálni kellett nekik — ahogyan ezt most érettségiző lányom mondja.

Az érettségi előtti lelkesedés, az egységesség akarat a jobb eredményekért abban nyert kifejezést, hogy egymást segítve készülnek a tanulók. Szilárd László és Ilubacsos Ferenc az osztály legjobb matematikus tanulói, matematikában segítik tanuló társaikat. Valamennyien egyet akarnak: minél jobban tudják szolgálni a népet, a hazát.

Igy elevenednek meg új történelmünk lapjai a békéscsabai Gimnáziumban; érettségiznek a multban kétszázötven megvetettek gyermekei, a szlovák anyanyelvű ifjak. Hazánkban először. Ujgyőzelem ez — népünk győzelme. Cseret Pál.

Amire a levelek tanítanak:

Silószunk már most

Nagyon figyelemre méltó dologra hívja fel néhány dolgozó levele a termelőszoövetkezetek dolgozóit és az egyéni parasztokat. A silószóról van szó, amire csak egyéni gazda, de egyes termelőcsoportok dolgozóit is nemhogy tavasszal, de még ősszel is csak nehezen szokták magukat ügymond »részánisz».

»Már két silóba besilóztuk a zöldségtakarmányt — írja az örménykúti »Petőfi« tsz-ből András Mária.

»Szűzhetven köbméter őszi takarmánykeveréket silóztunk a marhák részére és 40 köbméter pedig sertéseknek, — számol be Apáti Nagy Lajos, a kamuti »Vörös Csillag«-ból.

»A lozarnát levágtuk, a tavaszi takarmánykeveréket is, 250 köbméter besilóztunk és másodnövényt vetettünk a helyére, silókukoricát — közli Bohnyját György, a kondorosi »Dolgozó« tsz tagja.

Ezek a példák és ez az előrelátás követésre méltók mindnyok számára, akik ilyenkor megtehetőek a silószóról, vagy talán eszükbe sem jut. Bezzeg, amikor nincs elég takarmány, mindenki mást okolnak, csak éppen saját magukat nem. Szívelejték meg azok, akiket illet — ideértve a helyi vezetőket is — a levelezők néhány sorát, ezek figyelmeztetések is.

Tovább növelik a verseny lendületét a pályafenntartás dolgozói

A Békéscsabai Pályafenntartási Főnökség dolgozói igen fontos munkát végeznek. Ők biztosítják, hogy vonatszerelvényeink mindenkor megfelelő biztonsággal halad hassanak kint a nyílt pályán.

— Egy szóval a vonatok »nyugodt járását« biztosítjuk — számolnak be munkájukról Tornyovszki Lajos brigádjának dolgozói. Minden lassú jelzés a vonatok késleltetését jelentené. Már pedig, ha az iparban a »Termelő« ma többet, mint tegnapé jelszóval harcolnak az egyenletes termelés fokozásáért, akkor ez a vasutnál azt jelenti: »Közlekedj ma jobban, mint tegnap.

Ezért harcoltak a választási békéversenyben. Most egyre többet emlegetik jó munkájuk alapján a főnökségen a gyomai III-as pályamesteri szakasz dolgozóinak munkáját, akik 135 százalékos átlagot vállaltak a választás napjáig és 139 százalékosat érték el. Minden munkát teljesítménybérben végez-

tek. Hozzájárult ehhez Kovács Sándor vezető pályamester és Szakály Mihály csoportvezető előmonkás jó versenyvezető munkája. Gyors »tempót« diktáltak maguknak a mezőberényi pályamesteri szakasz dolgozói is, akik 127 százalékos vállalásukat 140 százalékra teljesítették.

Külső szemlélő nem sokat lát ezekből a munkákból. Abból, amikor a dolgozók munkájuk fölé hajolva csakánnyal verik alá a talpfáknak a kavicsot, hogy a sín süppedését megszüntessék. Ilyen munkát végeztek pénteken Tornyovszki Lajos brigádjának dolgozói. Még reggel megbeszéltek, hogyan osztják be egymás között a munkát, hogy a választás napjára elérjék eredményeiket továbbra is megtartsák. Takács Ferenc, Dudás Mihály, Herman Ferenc pedig Bozóki Balázssal végzi ma munkáját — beszélte meg velük a brigád vezetője, aki azért is fe-

lelős, hogy minőségi munkát végeztünk, — számol be — most sem lehet másként.

Közben a Szeged felől érkező személyvonat miatt abba kell hagyni a munkát. Míg elrohog mellettünk, beszámolnak arról, hogy a választási békéversenyben majdnem négy nappal előzték meg elhavi tervüket azzal, hogy 130 százalékos átlagteljesítményt értek el.

— Arról is számolj be — mondja Dudás Mihály, a brigád egyik tagja Takács Ferencnek, — hogy ezt az eredményt továbbra is megtartsuk, hogy a félévi tervünket sikerrel fejezhessük be.

Amikor a vonat elhaladt előttünk, újabb munkához láttak, hogy teljesítsék igéretüket. Pél 4 órakor felmérték elévzött munkájukat. Megállapították: jó munkát végeztek. Hiszen 131 százalékosat érték el, hogy a vonatok egyre pontosabban, biztonságosabban közlekedhessenek. (Nagy)

IDŐSZERŰ JEGYZETEK

„Hűség és ragaszkodás...”

A dolog azzal kezdődött, hogy egy levél érkezett a szerkesztőségbe. Nos, a levélben, hogy nem — szó esett arról is: Schwalm Dániel, a dévaványai téglagyár egykori tulajdonosának fia és felesége égetők a volt gyárakban. Tévődés ne essék, nem azt helytelenítjük, hogy ők fizikai munkát végeznek. Különösen pedig nem azt, hogy ők egyáltalán dolgoznak. Azért, mert a multban gyárak volt? — Dolgozni ma nekik is joguk van, de kötelességük is. Csak hát miért éppen a volt gyárakban? Azonkívül pedig: miért éppen égetőként, amely munkánál válik el: milyen minőségű lesz a téglák? Nos, éppen ezeket a nem tetsző körülményeket sejtették ki Botdog János afapszervezeti párttitkár, Csaplár Mátyas telepvezető, Tandog Sándor üb. titkár, a Viharsarok Népe érdeklődéséből. Morthogy ez az érdeklődés »rosszul esett« és hogy Schwalm, szírintük, »vele« dolomre méltó, azt egy s más bizonyítja:

»A választások megf. l. l. hogy Schwalm Dánielt felterjesztette a telepvezető sztahanovista öklvitelre való kitüntetésére, azt azonban visszautasítottam.

— írja levelében a Magyar Tanács Töglagyári Egyesülése igazgatója. Az előbb említett három téglagyári vezető aláírásával ellátott jegyzőkönyvben Schwalm díszértegetése ez teszi föl a koronát: »hogy a sztahanovista kitüntetés nem kapta meg (érted: Schwalm — a szerk.) az is részben a levél írójának köszönhető.« Mindent összegezve és másképpen kifejezve ezt úgy lehetne mondani: »Mégis csak türethetetlen, hogy Schwalm Dánielt egyesek nem hagyják érvényesülni.«

Amint a jelek mutatják, az Egyesülés vezetőségének is »nagyon rokonszenves« lehet az említett jegyzőkönyv és Schwalm is. Mert amikor a dévaványaiak jegyzőkönyvét megküldte a szerkesztőségnek, csak egyszerű és »tárgyilagosa« sorok kísérték. Mégis csak cözüst em lett arra, hogy talán túl erős a szimpátiá, ragaszkodás Schwalm Dániel iránt. (!) A ragaszkodás jelét az említettükön kívül még másban is föl lehetett fedezni. Bár az Egyesülés igazgatója beszélgetésünk során kifejtette: Amennyiben a szerkesztőségnek más volna a véleménye és Schwalm nem éget majd, akkor sem áll meg a téglagyártás — ugyanakkor olyasmit is megpendített: »csak hát ennyi, meg ennyi égető kellene és csupán ennyi van. És hát az égetés munkáját megtanulni... ahhoz egy év is szükséges. Azonkívül meg... nem olyan könnyű elsajátítani a tüzelés módszerét, mert a lángokból kell megállapítani, hogy jól tüzel-e valaki!«

Jól lehet, Schwalm már 1950 óta éget —, ilyenformán tehát azóta még nem akadtak emberek, akik az égetés módszerét elsajátították volna, legalább annyira, mint amennyire magának Schwalmnak sikerült elsajátítani. (?)

»Feltétlenül hűség és ragaszkodás« Schwalm Dánielhez és feleségéhez az égetésben — megőrlés és barátság az égetésen kívül, esténként, szabad időben. Ez már ezzel jár. De akkor hol a hűség a néphez, a téglagyár új, jogos tulajdonosához? Tóth Géza,

NÉHÁNY JÓ TANÁCS

LEVELEK ÉS VÁLASZ

Takács Julianna levelező, a reformátuskövesházi »Dózsa« tsz tagja az alábbi levelében tanácsot kér szerkesztőségünköt:

»Az utóbbi időben többen színtelenül menekülnek a tsz-ből. Például ifjú Seres Lajosné is. A férje az ősszel lépett be földdel együtt, közben elment méhészkolásra. Jól tanult s amikor az iskoláról kikerült, telepvezető lett. Felesége semmi szín alatt nem akar dolgozni. Kijelentette, bármil csinálnak, ő úgy sem jön tovább dolgozni, mert ő nem tag. Ilyenek többen is vannak. Végvári Sándorné férje csoporttag, állásba ment, ő pedig nem bír (nem akar) dolgozni. Balogh Lajos most készül Pestre, hogy ott dolgozzon, a felesége nem hajlandó a csoportban dolgozni. Tóth Józsefné is Pestre készül, pedig neki is 14 éves kislánya van. Ezeknek a repáját az MNDSZ-asszonyok egyvették ki és így be van fejezve az egyelés. A terület hiába van egyénekre kimerve, otthagyják. Akik rendszeren jár munkába, képtelen a saját területén kívül még azt is pontos időre elvégezni. Ha pedig valamit idő után csinálnak, az a termelés rovására megy. Most jön a herekaszálás, szénagyűjtés és fű, hogy nem lesz munkaerő.

Kit terhel ezért a felelősség? A tsz-elnök sokat vitázott már a tanácselnökkel emiatt. A tanácsot kértük, mit tegyünk ezekkel? En az iskolán úgy tanultam, hogy a funkcionáriusok felelőségeit vonjuk be a termelő munkába. A tavasszal meg is próbáltam. A végén nekem és az MNDSZ titkárnőnek azt mondták, hogy nem tudjuk, kit kell agitálni.

Annnyit mi is tudunk, hogy semmiestre sem a főtiszteletest, hanem azt, aki csoporttag. A foghagymadugdosás idején levelet írtunk Turi Lajosnénak, hogy jöjjön velünk dolgozni ő is. Ha nem bír, akkor legalább a 16 éves nagyfiát küldje ki. A levelet megmautatta a párttitkár elvtársnak és a tanácselnöknek, azok jól lekapták bennünket. Azt mondták: Turi-né férje terménybegyűjtő, megéhelésük ott van biztosítva és mi csak azokat hívjuk, akiknek a megélhetése a csoportban lesz. Annnyit mégis elértünk, hogy a fiú jár dolgozni és az ácsmunkában segítkezik.

Szerkesztőségünk a következőket tanácsolja:

A termelőszoövetkezet dolgozóit bátran írják ki szegénytáblára a bírálják meg azokat az asszonyokat, családtagokat — akik bár elvárják, hogy legyen jó termés s ennek nyomán elegendő élelmiszert —, de akik mégsem vesznek részt a termelő munkában. Ismertessék helyi példákkal, hogy milyen kára származik abból mindenkinek, de főleg a csoporttagoknak, ha nem művelik megfelelően a földet, nem gondozzák a növényeket. Egyenként is beszéljessenek el velük mindezekről.

A tanácselnök elvtárs figyelmét pedig felhívjuk arra, hogy ne az ellenkezőjét csinálja annak, mint, ami helyes és szükséges. Személyesen is beszéljessen el az olyan vezetőkkel és feleségeikkel, családtagjaikkal, akik nem értik még, mi a feladatuk. Tehát ne a munka ellen, hanem a munkára buzdítsa őket.

A híd minden

— En nem versenyez. Ugy is annyit dolgozni egy nappól kitöltve vélekedtek egy néhány ebek közül a hidash gazdaságban, mikor a v rült szóba az egyik kezleten. De a fiatalok ták magukat. Vitába idősebbekkel, hogy nem az ma már, mint régen, dolgoznak, többet keresnek pedig előr mindig.

— Nektek is csak a — mondotta valaki, — mertek vállalni semmit

Minden munk

Kijelölték, hogy például mos Eszter munkacsapat rülete lesz egész évben, Krokács Icáké és így lányok nem ijedtek meg tól. A mai fiatalok el valamit megértenek, az is. A cukorrépa második lábában például Malm munkacsapata napi norlandóan 140 százalékra. Alják szavukat, Krokács lehangyalt versenytársuk Szűcs Zsuzsikáék csak teljesítik napi normájukat. Icáké pedig 120 % Tehát igyekezni kell és köel fogni a kapanyelet S tsikáéknek, hogy utóféjék

Gyorsítás

Az esős időjárás nagyligette növényeink fejlődte a várható terméserket, de ugyanakkor kedv a gyömmövények fejlőd. Eppen ezért igen fontos megynéknin is teljes erzálassunk a növényápolkákhoz mind a termelőcban, mind az egyéni leg parasztnál.

Egyik igen fontos munka a cukorrépa egyelése. Nehaljuk azt, hogy kielégít ezen a téren az eredmény legjobbj járásunkban, a vácsházi járásban is a területnek alig 50 százal

A bőséges

Aj véggyházi »Szabads tagjai 22 kat. holdon, a tus.övácsházi »Dózsa« tsz jai 20, a kaszaperi »Len tagjai 35 kat. holdon, a egyházi »Békeharcos« tsz 19, a dombiratosi »Elő regjai 10 kat. holdon kétsz. bhofták már meg a c. j. az egyelést is bef. A termelőszoövetkezet p. a az egyéni leg dolgozók is szép eredményeket il. Magyarbárhelyesen, Me egyházián, Nagybárhelyesen vermesen, Kisdombgyházi

Elletikesek figyel

A talaj termékenyebbé a vésztoi gépállomáson me hordást, szerződésben vállal néi 200 vagon, a »Vörös Cs »Békes tsz-sz-nél 160 vagon készültünk és meg is készit portok a trágyahordási mu zal az indokkal, hogy ninc nevelőmunkával, — megma eredményekért folyó haroba rási tanácsot, a megyei tanác mai napig sem. Nem egys hordáshoz, de mindig azzal adtak hozzá embert. Az esz trágya kihordatlan maradt, uradalom idejéből is maradt A gépállomás felölés a ilyen körülmények között m a magasabb termés alapjai mégis csak felölés!

ETEK

és...
erkezett a szerkesztő...
szó esett arról is: a tulajdonosnak fia...
Különösen pedig mert a muftban gyán...
vált pedig: miért éppen...
minőségű lesz a...
köt sejtettek ki Bot...
válasz telepvezető, Tan...
klódesből. Merthogy...
vám, szüriünk, své...
teljesítette a telep...
azonban visszatart...

gyesülés igazgatója...
pasával ellátott jegy...
a koronát: »Hogy...
Schwalm — a...
Mindent össze...
mondani: »Még...
nem hagyják er...
tőségnek is »nagyon...
Schwalm is. Mert...
a szerkesztőségnek...
Megosztást sem...
Schwalm De...
kon kívül még más...
és igazgatója beszél...
szőségnek más volna...
sem áll meg a...
pendített: »szükhát...
ly van. És hát az...
is szükséges. Azon...
a túlzás módszerét...
a túzolás valaki?...
ilyenformán tehát...
getés módszerét...
mennyire magának...
Dánielhez és foly...
az egésszen kívül...
De akkor hol a hű...
sához? Tóth Géza.

ÉS VÁLASZ

is tudunk, hogy...
sem a föltisz...
nem azt, aki...
A foghagyman...
jevellet írtunk...
nak, hogy jöjjön ve...
ő is. Ha nem bír...
b a 16 éves nagy...
A levelet megm...
kár elvtársnak és a...
k, azok jól lekap...
zt mondották: Türi...
nybegyűjtő, megél...
van biztosítva és...
at hívjuk, akiknek...
a csoportban lesz...
elértünk, hogy a...
ni és az ácsmunt...
k...
günk a következő...
zövetkezet dolgoz...
ki szegénytáblára...
azokat az aszso...
tagokat — akik bár...
lyen jó termés...
án elegendő élelm...
ik mégsem vesznek...
elő munkában. Is...
lyi példákkal, hogy...
származik abból...
de főleg a csoport...
nem művelik meg...
ldet, nem gondoz...
yeket. Egyenként...
nek el velük mind...

A bőséges cukorrépatermésért

A végreházi «Szabadság» tsz...
tagjai 22 kat. holdon, a reformát...
tus-ovásházi «Dózsa» tsz tag...
jai 20, a kaszaperi «Lenin» tsz...
tagjai 35 kat. holdon, a domb...
egyházi «Békéharos» tsz tagjai...
19, a dombiratosi «Előre» tsz...
tagjai 10 kat. holdon kétszer sa...
rabolták már meg a cukorrépa...
t, az egyelést is befejezték.
A termelészövetkezet példájá...
ra az egyéni dolgozó parasz...
tok is szép eredményeket értek...
el Magyarbányhegyesen, Medgye...
egyházán, Nagybányhegyesen, Ke...
vermesen, Kisdombegyházán és

Illetékesek figyelmébe Ki a felelős ezért?

A talaj termékenyebbé tételének egyik alapja a trágyázás. Mi...
a vésztoi gépállomáson még a tavaszon megszerveztük a trágya...
bordást, szerződésben vállaltuk, hogy a szeghatmi »Viharsarok« tsz...
néi 200 vagon, a »Vörös Csillag« tsz-szenél 200 vagon és a vésztoi...
»Béke« tsz-szenél 150 vagon trágyát kihordunk. Erre a munkára fel...
készültünk és meg is kezdtük a csoportoknál, azonban a fenti cso...
portok a trágyahordási munkát rövid idő múlva megszüntették, az...
zal az indokkal, hogy nincs elegendő munkaeső. Mi próbálkoztunk...
nevelőmunkával, — megmagyarázva, hogy milyen fontos a termés...
eredményekért folyó harcban a trágyázás, segítségül hívtuk a já...
rási tanácsot, a megyei tanácsot, még sem megy a munka, még a...
mai napig sem. Nem egyszer kiküldjük a dolgozókat a trágya...
bordához, de mindig ezekkel jönnek vissza, hogy a csoportok nem...
adtak hozzá embert. Az elmúlt évben is ugyan ez volt a helyzet, a...
trágya kihordatlan maradt, pedig a »Viharsarok« tsz-szenél még az...
uradalom idejéből is maradt kb 500 vagon trágya kihordatlan.
A gépállomás felelős a termelészövetkezet természetlágért, de...
ilyen körülmények között mi hiába igyekeztünk, ha nem biztosítjuk...
a magasabb termés alapjait. Mi úgy gondoljuk, hogy ezért valaki...
mégis csak felelős!
Sándor Imre,
a vésztoi gépáll. vez. agronómusa.

A hidasháti állami gazdaságban minden dolgozó ügyévé vált a verseny

— En nem versenyezek. Minek? Ugy is annyit dolgozunk, amennyi egy napból kitelik — így vélekedtek egy néhányan az idősebbek közül a hidasháti állami gazdaságban, mikor a verseny került szóba az egyik brigádtervezésnél. De a fiatalok nem hagyták magukat. Vitába kezdtek az idősebbekkel, hogy nem úgy van az ma már, mint régen, ha többet dolgoznak, többet keresnek, a pénz pedig effer mindig.
— Nektik is csak a szátok jár — mondotta valaki, — de nem mertek vállalni semmit. Ez kel-

Minden munkacsapat megkapta a területét

Kijelölték, hogy például ez Malmos Eszter munkacsapatának a területe lesz egész évben, ez meg a Kerekás Icaéké és így tovább. A lányok nem ijedtek meg a munkától. A mai fiatalok olyanok, ha valamit megígérnek, azt teljesítik is. A cukorrépa másodszori kapálásában például Malmos Eszter munkacsapata napi normáját átlalandoan 140 százalékra teljesítette. Alkiják szavukat, Kerekás Icaék is lehangyták versenytársukat, mert Szűcs Zsuzsikaék csak 106 %-ra teljesítik napi normájukat. Kerekás Icaék pedig 120 százalékra. Tehát igyekezni kell és jól meg kell fogni a kapanyelot Szűcs Zsuzsikaékknak, hogy utóférik verseny-

Gyorsítsuk meg a növényápolási munka ütemét

Az esős időjárás nagyban elősegítette növényeink fejlődését, növelte a várható terméseredményeket, de ugyanakkor kedvező volt a gyömmövények fejlődésére is. Eppen ezért igen fontos, hogy megyánkben is teljes erővel hozzálássunk a növényápolási munkákhoz mind a termelőcsoportokban, mind az egyéni dolgozó parasztoknál.
Egyik igen fontos munka most a cukorrépa egyelése. Nem mondhatjuk azt, hogy kielégítő lenne ezen a téren az eredmény, mert legjobb járásunkban, a mezőkövácsházi járásban is a cukorrépa területnek alig 50 százalékan vé-

igéretet teltek

egész évben napi normájukat átlalandoan 125 százalékra teljesítik. A vállalás óta már pár hét telt el. Azóta a növényápolás is zömében megkezdődött. No, lányok most van munka, lehet dolgozni — biztatták a fiatalabbakat az idősebbek. Most mutassátok meg, álljátok-e a szavatókat.

nem maradtak le a traktorosok sem

Balogh Endre, fiatal Zetoros már az évi tervét is túlteljesítette. Jenei Lajos, — aki váltótársával, Medve Györggyel van párosversenyben — sem szegyenkezhet munkájáért. Éves tervo 704 normát hold és már 765 normát holdnak megfelelő munkát végeztek. Olasz Sándor férfi munkacsapata

lett csak a lányoknak. Majd mi megmutatjuk, — határozták el. Aztán közösen megbeszéltek, meghányták vetették, milyen munkát tudnak végezni és

versenytáblák hirdelik,

kik teljesítették adott szavukat, kiknek a teljesítménye húzza vissza a munkacsapat eredményét. Külön írják fel a traktoros brigád versenytáblájára a traktorosok teljesítményét és külön a növénytermesztési munkacsapat tagjainak eredményeit minden nap.

Legjobb eredményt s nekünk nem közömbös, hogy például 100 holdról 3-4 száz mázsával többet, vagy kevesebbet takarítunk be. A kapálás gyors elvégzése egyformán érdeke népgazdaságunknak, de dolgozó parasztlainknak is.

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

a gép is segít

majd. Harci tervet is készítettek. Kiszámították a tanácsnál, hogy öt nap alatt mennyi munkát kell elvégezniök. Ezt ellenőrzik is. És bizony, aki lemarad, az egy-kettő kint találhatja nevét a szegénytáblán, na meg a szomszédok is megmondogatják neki... Most készült a két község új értékelése. Mindegyik erősen fogadkozik: nem marad le.

Mit jelent a Don vize a „Szikra”-kolhozoknak

A Veszolovszki-kerület «Szikra»-kolhozának földjén egy fiatal, magastermetű lány tömlőt emel az ideiglenes öntözőárok fölé. A következő pillanatban már patakzik a víz a házatáblák között. Ugyesen dolgozik Alekszandra Kruzsilina, a kolhoz öntöző munkacsapatának vezetője. A munkacsapat tagjai jóval túlteljesítik a normát: háromnegyed hektár helyett 1,2, illetve másfél hektár büszavetesen végzi el az öntözést a munkacsapat egy-egy tagja műszakonként.
Alekszandra Kruzsilina öt évvel ezelőtt tanulta meg a szakmát. Akkoriban csak tíz hektárnyi veteményest kellett öntöznie. Egyszerű volt a munka, a zöld-ségféléket úgyásonként

lehagyják a lányok a versenyben. A szónakaszalásban napi normájukat állandóan 120 százalékra teljesítik.
Hogy ki milyen eredményt ér el, azt tudja a gazdaság minden dolgozója. A brigádszállásokon

előbe kerültek Magyardombegyházának,

most már csak nem hagyják magukat. Mert őszintén szólva ez elég ritkán esik meg. Pedig régi versenytársak. Vetékedésük majd-majd egyidős a szabadságukkal. Pontosan már nem is emlékeznek rá, miben mérték össze először az erejüket, de az tény, hogy minden esztendőben felkorezik egymást a két község küldöttöi és megkötik a versenyszerződést. Komolyan is veszik. Nemesak a versenybizottság ellenőrzí, hogy áll a másik, hanem a dolgozó parasztlak is átámennek ellenőrzésre. Aztán ezeket a látogatásokat újabb nekirugaszkodás követi.
— Most mi feltűnk az első a növényápolásban — magyarázza nemtörtélt büszkeséggel Tapasztó elvtárs, a kisdombegyházi tanács elnöke. És sorolja is rögtön:
— A cukorrépat meg a takarmányrépat mind kiegyesztük, a napraforgónál még egy csoportban van munka az első kapálással, a kukoricának majd a felét megkapáltuk már egyszer. Egyik-másik csoportban még az »értelmiség« (értsd a könyvelőt) is kiment kapálni.

Nekigyűrközött mind a három csoport

és az ő lelkes versenyük meghozta a győzelmet a másik község fellett. Meg is mondták a tanácsülésen Horváth Mihálynak meg Gál Pálnak, akik vendégségbe jöttek át az értékelésre, hogy nézhetnek most már az első hely után. Mert nagy terveik vannak. Ki akar-nak használni minden percet. Ugy terveztek, négyszer kapálnak meg mindent. Kiszámították: a kukoricánál a négyszeri kapálás pont annyival nagyobb termést hoz, hogy az magában elég a beadára. A többi marad szabadpiacra, meg a házi szükségletre.

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

Párosversennyel a szépülő jövőért

Lakatos Ferenc ráörösen ballagott kint a határban. No, nem pusztá időtöltés volt ez, hanem afféle »határszemle«. Vizsga szemekkel nézegette, hogy halad a »szomszéd«.
— Hát, ezek sem alszanak — állapította meg elégedetten. Hiszen nem is volna verseny az a verseny olyan »ráérős« emberekkel. Legközelebb aztán, mikor a tanácsháza felé vitt az útja, bo is nézett, hogy mondja az elnöknek:
— Jó lesz igyekezni, mert sarkunkra lépnek a magyardombegyháziak. — S hogy ezt komolyan gondolta, arról hamarosan meggyőződhetett mindenki. Még dorekasabban látott a munkához. De hogy is maradhatna el, hiszen tanácstag, — ez pedig kötelez.
— Nem adjuk az első helyet — fogadkoznak erősen az egész községben Kisdombegyházán. Hát hogyne, végre

előbe kerültek Magyardombegyházának,

most már csak nem hagyják magukat. Mert őszintén szólva ez elég ritkán esik meg. Pedig régi versenytársak. Vetékedésük majd-majd egyidős a szabadságukkal. Pontosan már nem is emlékeznek rá, miben mérték össze először az erejüket, de az tény, hogy minden esztendőben felkorezik egymást a két község küldöttöi és megkötik a versenyszerződést. Komolyan is veszik. Nemesak a versenybizottság ellenőrzí, hogy áll a másik, hanem a dolgozó parasztlak is átámennek ellenőrzésre. Aztán ezeket a látogatásokat újabb nekirugaszkodás követi.
— Most mi feltűnk az első a növényápolásban — magyarázza nemtörtélt büszkeséggel Tapasztó elvtárs, a kisdombegyházi tanács elnöke. És sorolja is rögtön:
— A cukorrépat meg a takarmányrépat mind kiegyesztük, a napraforgónál még egy csoportban van munka az első kapálással, a kukoricának majd a felét megkapáltuk már egyszer. Egyik-másik csoportban még az »értelmiség« (értsd a könyvelőt) is kiment kapálni.

Nekigyűrközött mind a három csoport

és az ő lelkes versenyük meghozta a győzelmet a másik község fellett. Meg is mondták a tanácsülésen Horváth Mihálynak meg Gál Pálnak, akik vendégségbe jöttek át az értékelésre, hogy nézhetnek most már az első hely után. Mert nagy terveik vannak. Ki akar-nak használni minden percet. Ugy terveztek, négyszer kapálnak meg mindent. Kiszámították: a kukoricánál a négyszeri kapálás pont annyival nagyobb termést hoz, hogy az magában elég a beadára. A többi marad szabadpiacra, meg a házi szükségletre.

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

előbe kerültek Magyardombegyházának,

Nekigyűrközött mind a három csoport

és az ő lelkes versenyük meghozta a győzelmet a másik község fellett. Meg is mondták a tanácsülésen Horváth Mihálynak meg Gál Pálnak, akik vendégségbe jöttek át az értékelésre, hogy nézhetnek most már az első hely után. Mert nagy terveik vannak. Ki akar-nak használni minden percet. Ugy terveztek, négyszer kapálnak meg mindent. Kiszámították: a kukoricánál a négyszeri kapálás pont annyival nagyobb termést hoz, hogy az magában elég a beadára. A többi marad szabadpiacra, meg a házi szükségletre.

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

— Ha ti négyszer kapáltok, mi ötször —

ez a magyardombegyháziak válasza. Mert ne gondolja senki, hogy azok az első lemaradás után bűnnek adták a fejüket. Két hold volt egyelőtt a répából, hát nekigyűrköztek. Gát Pál még a testvérét is kihívta egyelni, hadd haladjon a munka. Virág János is így csinált, meg jónéhányan. A napraforgót már egyszer megkapálták, a kukoricánál van baj. Későn vetettek, de igaz akkor aztán négyzetesen, s abban bíznak, mégis csak megelőzik a másik falut, mert ebben

